

նուէր, կը գրէր իւր Ուղեգրութեան մէջ (էջ 145) .

«Ժողովել է (Փափն) իւր քաղաքն ի Հոռոմ ՀԲ ազգ եւ ունին ամենայն ազգն Եկեղեցի, Արիդալ, Դպրատուն, կերակուր, անկողին, տօշակ: Նոյնպէս Հայք եւս ունին Ժամ, Սբիդալ, Դպրատուն, բայց տղաք չկան. միայն երկու տղայ կայր. զի Հայք սակաւ են... Աստուած զիւրեանց հոգին լուսաւորէ, որ զմեզ աւելի կու հոգան քան թէ մեք»: Նոյն ուղեւորը կը գրէ ի մէջ այլոց Հոռոմի հայ կալուածոց մասին (էջ 92—93) .

«Հասաք ի Հայոց Եկեղեցին եւ Շրիթալն ... եւ Եկեղեցին Հայոց քարէ, մեծ եւ տասն օտա քարէ ունէր ըխտաւորաց. այլ եւ դարպասի եպիսկոպոսաց, քահանայից եւ այլ կրօնաւորաց, տօշակ, անկողին: ... Եւ յետ աւուրց ինչ կոչեցաք զՀայոց Թարճիմանն Յակոբ անուն Ամթեցին, որ քառասուն ամ կամ աւելի էր անդ. եւ Փափն 500 ղուռուչ Թային էր արել նմա վասն Թարգմանելոյն... Եւ արարեալ էին (Զաքարիա) վարդապետին Թային նսֆաղայ օրն ԺԲ հաց, հինգ օխա միս, երկու հաւ, երկու օխայ գինի, աղն, քացախն եւն. այլ շաքարթն հինգ ղուռուչ ճէպխարճի: Եւ էր անդ էրէց մի հայի Թօխաթցի, Բարթուղիմէոս անուն, որ պըղտկուց անդ էր սնել եւ ի չափ հասել. զմեր գիրն եւ զլեզուն գիտէր, բայց նոցան այլ աւելի. զի նոցա օրէնքն կու բռնէր. նոքա օրհնել էին զնա էրէց. եւ տարին 100 կարմիր ոսկի Թային օլօֆայ ունէր. եւ